

- c) ei sisalda eeskirju, mis kehtestaksid või lubaksid selle tähtaja peatamist või katkestamist pelgalt selle asjaolu tõttu, et konkurentsiamet on võtnud meetmeid konkurentsioiguse rikkumise eeluurimises või menetluses, millega hüvitusmeetmed on seotud?
3. Kas direktiivi artikli 9 lõiget 1 või kohaldatavaid Euroopa Liidu õiguse sätteid või üldpõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, nagu Portugali tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 623, kui see, kohaldatuna enne direktiivi avaldamist, jõustumist ja direktiivi ülevõtmise tähtaega toimunud sündmustele, nagu ka kohtumenetluses enne seda viimast kuupäeva:
- a) näeb ette, et haldusrikkumise menetluses tehtud lõpplahend ei mõjuta tsiviilkohtumenetlust, milles käsitletakse õigussuhteid, mis sõltuvad haldusrikkumise toimepanemisest või (sõltuvalt tõlgendusest)
- b) määrab kindlaks, et haldusrikkumise menetluse lõpplahend kujutab endast kolmandate isikute ees üksnes *iuris tantum* eeldust, et esinevad asjaolud, mis lõimivad karistuse eeldused ja õigustunnused tsiviilkohtumenetluses, milles vaieldakse õigussuhete üle, mis sõltuvad haldusrikkumise toimepanemisest?
4. Kas direktiivi artikli 9 lõiget 1, artikli 10 lõikeid 2, 3 ja 4 või Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 288 kolmandat lõiku või mis tahes muud esmase või teisese õiguse normi, kohtupraktikas kasutatavaid pretsedente või kohaldatavaid liidu õiguse üldpõhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, nagu Portugali tsiviilseadustiku artikli 498 lõige 1 ja Portugali tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 623, mis, kui neid kohaldatakse enne direktiivi avaldamist, jõustumist ja direktiivi ülevõtmise tähtaega toimunud sündmustele nagu ka kohtumenetluses enne seda viimast kuupäeva, ei võta arvesse direktiivi teksti ega direktiivi eesmärki ega keskendu selle eesmärgi saavutamisele?
5. Teise võimalusena ja ainult sel eeldusel, et Euroopa Kohus vastab jaatavalt mõnele eespool nimetatud küsimusele, kas direktiivi artiklit 22 ja selle teisi sätteid või liidu õiguse üldpõhimõtteid võib tõlgendada nii, et nendega on vastuolus Portugali tsiviilseadustiku artikli 498 lõike 1 või Portugali tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 623 kohaldamine liikmesriigi kohtu poolt käesoleval juhul, kuid tõlgendatuna ja kohaldatuna nii, et need oleksid kooskõlas direktiivi artikli 10 sätetega?
6. Juhul, kui vastus viiendale küsimusele on jaatav, siis kas eraõiguslik isik võib tugineda direktiivi artiklile 22 liikmesriigi kohtus konkurentsioiguse rikkumiseга tekitatud kahju hüvitamise hagi eraõigusliku isiku vastu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta direktiiv 2014/104/EL teatavate eeskirjade kohta, millega reguleeritakse liikmesriikide õiguse kohaseid kahju hüvitamise hagisid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsioiguse rikkumise korral (ELT 2014, L 349, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije 27. novembril 2017 – E. G. versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-662/17)

(2018/C 032/22)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Apellant: E.G.

Vastustaja: Sloveenia Vabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas taotleja huvi II menetluste direktiivi ⁽¹⁾ artikli 46 [lõike 2] teise lõiguse tähenduses tuleb tõlgendada nii, et täiendava kaitse seisund ei anna samu õigusi ja hüvesid nagu pagulasseisund, kui välismaalasi käsitlevate siseriiklike õigusnormide kohaselt on rahvusvahelise kaitse saanud välismaalastel küll samad õigused ja hüved, kuid erinev on see, kuidas reguleeritakse rahvusvahelise kaitse kestust või lõppemist, sest pagulasseisund antakse määramata ajaks, aga see lõpeb, kui kaovad asjaolud, mille tõttu see anti, samas kui täiendava kaitse seisund antakse kindlaks ajaks ja seda pikendatakse, kui esinevad endiselt selle andmise alused?
2. Kas taotleja huvi II menetluste direktiivi artikli 46 [lõike 2] teise lõigu tähenduses tuleb tõlgendada nii, et täiendava kaitse seisund ei anna samu õigusi ja hüvesid nagu pagulasseisund, kui siseriiklike õigusnormide kohaselt on välismaalastel, kellel on rahvusvaheline kaitse, küll samad õigused ja hüved, kuid erinevad on täiendavad õigused, mis nende õiguste ja hüvedega kaasnevad?
3. Kas taotleja konkreetset olukorda arvestades on vaja hinnata, kas teda puudutataval konkreetsetel asjaoludel annab pagulasseisund talle rohkem õigusi kui täiendava kaitse seisund, või piisab huvi olemasoluks II menetluste direktiivi artikli 46 [lõike 2] teise lõigu tähenduses õigusnormidest, milles eristatakse täiendavaid õigusi, mis rahvusvahelise kaitse nende kahe vormiga seotud õiguste ja hüvedega kaasnevad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT L 180, 29.6.2013, lk 60).

**Euroopa Keskpanka 24. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
12. septembri 2017. aasta määruse peale kohtuasjas T-247/16: Fursin jt versus Euroopa Keskpank**

(Kohtuasi C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Keskpank (esindajad: E. Koupepidou ja C. Hernández Saseta, *Rechtsanwalt* B. Schneider)

Teised menetlusosalised: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- (i) tühistada vaidlustatud määrus, niivõrd kui selles on märgitud, et hagi esitanud aktsionäridel oli põhjendatud huvi ja kaebeõigus Üldkohtus seoses vaidlusaluse otsuse tühistamise hagiga (vaidlustatud kohtumääruse resolutsiooni punkt 2);
- (ii) teha lõplik sisuline otsus ja jätta hagi esitanud aktsionäride hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata; ja
- (iii) mõista kohtukulud välja hagejatelt.